

Арт. Съ радостъ. (изважда отъ пазухата си писмо).

Пам. Скоро, скоро, Милордъ.

Арт. Ето писмо-то, Госпожа. (като вручава писмо-то на Памела, дохожда Милордъ Бонфиль и ся сомнѣва).

СЦЕНА ШЕСТАЯ.

Милордъ Бонфиль, и гореречените.

Бон. Предатели! предъ очите ми ли?

Арт. Въ какво тя полага завистъ-та?

Бон. Що тя е грижа за нея?

(камъ Артиур.)

Арт. Единъ почтенъ Кавалеринъ треба да защищава невинность-та.

Бон. Вы и двамина та сте виновати.

Арт. Незнаешъ что думашъ.

Пам. Дайми мало дозволеніе да говоря.

Бон. Неслышамъ думы-те на една лукава жена.

Пам. На какво согрѣшихъ, Господарю?

Бон. Твой новій разговоръ потвърдява Лукави-те твои намѣренія.

Пам. Можешъ да познаешъ отъ това писмо... (принося Бонфилу писмо-то, кое-то отъ Артюра бѣ взела.)